

- semmisítse meg az első fellebbezési tanácsnak az R 309/2004-1. sz. ügyben 2004. december 8-án hozott határozatát;
- kötelezze a Hivatalt és a többi felet saját költségeik, valamint a felperes költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A közösségi védjegy bejelentője: Criminal Clothing Limited

Az érintett közösségi védjegy: A CRIMINAL szóvédjegy a 3., 9. és 25. áruosztályba tartozó áruk (ruházati cikkek, stb.) tekintetében – 1 676 220 sz. védjegybejelentési kérelem

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: A felperes

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: A CRIMINAL DAMAGE nemzeti védjegy a 25. áruosztályba tartozó áruk (ruházati cikkek, stb.) tekintetében

A felszólalási osztály határozata: A felszólalás elutasítása

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása

Jogalapok: A 40/94/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának téves alkalmazása

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.)

Az Aker Warnow Werft GmbH és a Kværner ASA által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 16-án benyújtott kereset

(T-68/05. sz. ügy)

(2005/C 106/69)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Aker Warnow Werft GmbH, székhelye: Rostock-Warnemünde (Németország) és Kværner ASA, székhelye: Oslo (Norvégia), képviselik: B. Immenkamp solicitor és M. Schütte ügyvéd, 2005. február 16-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2004. október 20-i C 6/2000 bizottsági határozatot teljes egészében;
- kötelezze a Bizottságot ezen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

1992 októberében a német privatizációs ügynökség (Treuhandanstalt) privatizálta és eladta a kelet-német Warnow Werft hajógyárat a norvég Kværner csoportnak. A privatizáció keretében átalányösszegű hozzájárulást nyújtottak a hajógyár szerkezetátalakításához, amelyet különböző részletekben folyósítottak. Az állami támogatást bejelentették az Európai Bizottságnak, amely jóváhagyta azt különálló jóváhagyó határozatokban.

A megtámadott határozatban a Bizottság megállapította, hogy a felperesek több támogatást kaptak, mint amennyi szükséges volt a hajógyárnál ténylegesen felmerült szerződéses veszteségek fedezéséhez, és hogy a támogatási többletet vissza kell téríteni.

A felperesek keresetük alátámasztásaként arra hivatkoznak, hogy a Bizottság jogi és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el. A felperesek szerint az EK-Szerződéssel összeegyeztethetetlen állami támogatásként visszatérítendő összeget a Bizottság jóváhagyta a jóváhagyó határozataiban, amely így meglévő támogatást képez. A felperesek azzal érvelnek, hogy a Bizottságnak nem volt joga hivatalos eljárást indítani, újrazivizálni a támogatás összeegyeztethetőségét és elrendelni a támogatás részeinek visszatéríttetését. Arra is hivatkoznak, hogy a jóváhagyó bizottsági határozatokban előírt összes feltételt teljesítették, különösen a spill-over jelentések benyújtását és a kapacitási korlátozások tiszteletben tartását. A felperesek azt állítják, hogy a jóváhagyó határozatokban a Bizottság nem tett semmiféle fenntartást a támogatás összegével kapcsolatban, és a működési támogatást átfogó előzetes igazolás után átalányösszegben hagyta jóvá. A felperesek végül kijelentik, hogy a jóváhagyó határozatok még mindig hatályban vannak.

A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el annak megállapításával, hogy a kapott állami támogatás összege meghaladta a felmerült szerződéses veszteségek szintjét. A felperesek szerint a megtámadott határozatban jelzett támogatási összegre egyáltalán nem utalnak a bizottsági jóváhagyó határozatok. Ezen túlmenően, a Bizottság által a szerződéses veszteségek fedezésére jóváhagyott összegek alacsonyabbak, mint a ténylegesen felmerült szerződéses veszteségek. A felperesek azt is állítják, hogy a Bizottság a kapott támogatás vizsgálatába olyan vagyoni eszközöket is belefoglalt, amelyek nem tekinthetők támogatásnak, pl. olyan eszközöket, amelyekért a Kværner beszerzési árat fizetett. A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta, hogy a jóváhagyott támogatásnak csak egy részét kapták meg.

A felperesek ezenkívül a jogbiztonság elvének megsértésére hivatkoznak. Véleményük szerint a Bizottság nem cselekedett kellő időben, pedig minden lényeges információ a rendelkezésére állt. A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság csak 1999-ben kezdte meg a vizsgálatot, pedig szerintük az összes lényeges tényezőről már 1996 elején értesítették. A 2000 februárjában indult eljárást korábban nem vizsgált új elemekre is kiterjesztették, amelyekre a jóváhagyó határozatok nem nyújtottak jogalapot.

Vagylagosan a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az összes szerkezetátalakítási költséget, amikor a visszatérítendő összeget meghatározta. A felperesek szerint sokkal többet költöttek a szerkezetátalakításra, mint amennyi támogatást e célra kaptak.

A European Dynamics S.A. által a European Food Safety Authority ellen 2005. február 11-én benyújtott kereset

(T-69/05. sz. ügy)

(2005/C 106/70)

(Az eljárás nyelve: angol)

A European Dynamics S.A., székhely: Athén (Görögország), képviseli: N. Korogiannakis, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. február 11-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához a European Food Safety Authority (Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság) ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- Semmisítse meg az EFSA határozatát, mely a felperes ajánlatát elutasította, és a megbízást a sikeres ajánlattevőnek ítélte, valamint az EFSA összes későbbi, a fentiekkel kapcsolatos határozatát;
- kötelezze a European Food Safety Authority-t a kereset benyújtásával kapcsolatosan felmerült minden jogi és egyéb költsége és kiadása viselésére, akkor is, ha a jelen keresetet elutasítja.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes társaság ajánlatot nyújtott be az EFSA EFSA/IT/00012. sz., a tagállamok nemzeti ügynökségei, az EFSA és a Bizottság közötti extranet létesítésére irányuló szoftver és szolgáltatások tárgyában tett ajánlati felhívására⁽¹⁾. A megtámadott határozatban ezt az ajánlatot elutasították, és a szerződést más ajánlattevőknek ítélték.

A megtámadott határozat megsemmisítésére irányuló keresetnek alátámasztására a felperes azt állítja, hogy az alperes megsértette a költségvetési rendeletet⁽²⁾, valamint a 92/50 irányelv⁽³⁾ 17. cikkének (1) bekezdését azáltal, hogy olyan értékelési szempontokat használt, melyeket az ajánlati felhívás nem tartalmazott. A felperes szerint az EFSA azáltal, hogy minden további eljárás és egyeztetés nélkül elfogadta az ajánlattevő ügyfelei tisztviselőinek véleményét, értékelési jogait részben harmadik személyekre ruházta át. A felperes továbbá úgy érvel, hogy a 92/50 irányelv szerint az ajánlattevő ügyfeleinek elégedettségét nem lehet figyelembe venni azért, hogy az ajánlattevőt kizárják, hanem kizárólag „elbírálási feltételként” használható.

A felperes azt is állítja, hogy az alperes nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett a felperes benyújtott ajánlatának értékelése során. A felperes az értékelő bizottság jelentésében található bizonyos megállapításokat támadja, melyek arra vonatkoznak, hogy a felperes egyik ügyfele a kínált terméket nem vásárolta meg, és nem is használta és arra a tényre, hogy más közösségi intézmény nem volt elégedett a felperes termékével. Továbbá ugyanebben az összefüggésben a felperes úgy véli, hogy nem volt megfelelő az EFSA által az értékelés során használt módszer, mely pusztán telefonhívásokból állt, a kapott információra vonatkozó hivatalos megkeresések és egyeztetések nélkül, és önmagában elegendő a nyilvánvaló mérlegelési hiba megállapítására.

A felperes végül azt állítja, hogy az alperes, megszegve az EK 253. cikkét, elmulasztotta döntését megfelelően indokolni.

⁽¹⁾ HL 2004 S 153-132262

⁽²⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248., 2002.9.16., 1. o.)

⁽³⁾ A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv (HL L 209., 2002.7.24., 1. o.)